

SLŮŽBA
SFÂNTULVI
ÎNTOCMĂI CV
APOSTOLII CNEAZ
VLADIMIR

LA DECERNIA MARE

După obișnuitul început, cântăm:
Fericit bărbatul...

La Doamne, strigat-am..., se pun
stihirile pe 6,

glasul al 4-lea:

Podobie: *Ca pe un viteaz...*

Al doilea Constantin ai fost tu cu cuvântul și cu lucrul. El s-a născut în vremea creștinilor și mulți ani elinește a petrecut, iar tu, din clipa în care te-ai născut, ai iubit pe Hristos, Care te-a iubit pe tine și către Dânsul ai mers bucurându-te, pe Care nu înceta a-L ruga pentru cei ce cinstesc pomenirea ta. *(de 2 ori)*

Veselește-te în vecie,
strălucind luminat, muntele

Sinaiului, cu legea lui Moise sfințindu-se, văzând pe Cel nevăzut, dar luminat strălucind, se veselește și se bucură mare cetatea ta, părinte, nu ca un nor, ci ca în Duhul văzând pe Fiul împreună cu Tatăl întru Sineși slăvindu-Se, pe Care roagă-L să mântuiască și să lumineze sufletele noastre. *(de 2 ori)*

Ca un părinte duhovnicesc și ca un împărat cu simțire, ai fost poporului, Vladimir. Și propovăduitor adevărat, ca un apostol al lui Hristos, mai înainte ai vestit mântuitorul botez. Și cu această lumină luminându-i, ai sfințit pe poporul tău în toată țara împărăției tale, fericite.

Rădăcina dreptei credințe tu ai fost, părinte, și, fiind adăpat cu Duhul Sfânt, ai odrăslit

stâlپări nouă, de Dumnezeu sădite, flori care izvorăsc bună mireasmă: pe Boris, minunatul și pe Gleb, râvnitorul buneii credințe, dăruind tuturor credincioșilor minuni din destul, cu care stând înaintea lui Hristos, roagă-te să mântuiască și să lumineze sufletele noastre.

Slavă..., **glasul al 8-lea:**

Veniți să ne adunăm toți întru cinstita pomenire a cneazului Vladimir. Că acesta la Vereg s-a născut și a iubit pe Hristos, Care l-a iubit pe el, către care a intrat bucurându-se cu strămoașa sa, Elena, că pe tot poporul l-a învățat să creadă și să se închine unui Dumnezeu în Treime. Iar pe idoli sfărâmându-i, i-a călcat și ne-a odrăslit nouă cinstite vlăstarele sale, pe Roman și pe David. Pentru aceea, și noi acum pomenirea lor cu cântări luminat cinstindu-o, cu credință și cu dragoste o prăznuim, ca să se roage pentru noi către Domnul. Iar poporului nostru să-i dea biruință asupra păgânilor vrăjmași și să împace toată lumea, și să mântuiască sufletele noastre.

Și acum..., **a Născătoarei**

Împăratul cerurilor, pentru iubirea de oameni pe pământ Sa arătat și cu oamenii a viețuit;

că din Fecioară curată trup luând și dintr-Însa ieșind cu adăugirea firii omenești: un Fiu este, îndoit în fire, dar nu în fețe. Pentru aceasta, propovăduindu-L pe Dânsul Dumnezeu desăvârșit și om desăvârșit cu adevărat, mărturisim pe Hristos, Dumnezeul nostru, pe Care roagă-L, Maică nenuntită, să se miluiască sufletele noastre.

DOHOD

LUMINĂ LINĂ...

Prochimenul zilei

PAREMIILE:

De la a treia carte a împăraților,
citire: **(8: 22-30)**

Ă stat Solomon înaintea jertfelnicului Domnului, în fața întregii adunări a lui Israel, și și-a ridicat mâinile la cer și a zis: «Doamne Dumnezeul lui Israel! Nu este Dumnezeu asemenea ție, nici în cer sus, nici pe pământ jos; Tu păzești legământul și ai milă de robii Tăi care umblă cu toată inima lor înaintea Ta; Tu ai împlinit ce ai grăit către robul Tău David, tatăl meu; căci ce ai grăit cu gura Ta, aceea astăzi ai împlinit cu mâna Ta. Și acum, Doamne Dumnezeul lui Israel, să îplinești ceea ce ai grăit cu robul Tău David, tatăl meu, zicând: «Nu-ți va lipsi niciodată înaintea Mea un urmaș, care să șadă pe tronul lui Israel, dacă fiii tăi își vor păzi drumul lor, purtându-se așa cum te-ai purtat

tu înaintea Mea!» Și acum, Doamne Dumnezeul lui Israel, fă să se adeverească cuvântul Tău care l-ai grăit cu robul Tău David, tatăl meu! Oare adevărat să fie că Domnul va locui cu oamenii pe pământ? Cerul și cerul cerurilor nu Te încap, cu atât mai puțin acest templu pe care l-am zidit numelui Tău; Însă caută la rugăciunea robului Tău și la cererea lui, Doamne Dumnezeul meu! Ascultă strigarea și rugăciunea lui cu care se roagă astăzi; Să-ți fie ochii Tăi deschiși ziua și noaptea la templul acesta, la acest loc, pentru care Tu ai zis: «Numele Meu va fi acolo»; să asculți strigarea și rugăciunea cu care robul Tău se va ruga în locul acesta. Să asculți rugăciunea robului Tău și a poporului Tău, Israel, când ei se vor ruga în locul acesta; să asculți din locul șederii Tale cel din ceruri, să asculți și să-i miluiești.

Din proorocia lui Isaia, citire:
(61: 10-11, 62: 1-5)

Bucura-Mă-voi întru Domnul, sălta-va de veselie sufletul Meu întru Dumnezeul Meu, că M-a îmbrăcat cu haina mântuirii, cu veșmântul veseliei M-a acoperit. Ca unui mire Mi-a pus Mie cunună și ca pe o mireasă M-a împodobit cu podoabă. Ca pământul care răsare ierburi, și ca o grădină în care sămânța încolțește, așa Domnul Dumnezeu va face dreptatea să răsară, și înaintea tuturor neamurilor preaslăvirea Sa. Pentru Sion nu voi tăcea și pentru Ierusalim nu voi avea odihnă până ce dreptatea lui nu va ieși ca lumina și

mântuirea lui nu va arde ca o flacără. Atunci neamurile vor vedea dreptatea ta și toți regii slava ta și te vor chema pe tine cu nume nou, pe care îl va rosti gura Domnului. Și tu vei fi ca o cunună de mărire în mâna Domnului și ca o diademă regală în mâna Dumnezeului tău. Și nu ți se va mai zice ție: «Alungată», și țării tale: «Pustiită», ci tu te vei chema: «Întru tine am binevoit» și țara ta: «Cea cu bărbat», că Domnul a binevoit întru tine și pământul tău va avea un soț. Și în ce chip se însoțește flacăul cu fecioara, Cel ce te-a zidit Se va însoți cu tine, și în ce chip mirele se veselește de mireasă, așa Se va veseli de tine Dumnezeul tău!

Din proorocia lui Isaia, citire:
(60: 1-16)

Luminează-te, luminează-te, Ierusalime, că vine lumina ta, și slava Domnului peste tine a răsărit! Căci iată întunericul acoperă pământul, și bezna, popoarele; iar peste tine răsare Domnul, și slava Lui strălucește peste tine. Și vor umbla regi întru lumina ta și neamuri întru strălucirea ta. Ridică împrejur ochii tăi și vezi, că toți se adună și se îndreaptă către tine. Fiii tăi vin de departe și fiicele tale sunt aduse pe umeri. Atunci vei vedea, vei străluci și va bate tare inima ta și se va lărgi, căci către tine se va îndrepta bogăția mării și avuțiile popoarelor către tine vor curge. Caravane de cămile te vor acoperi, și dromadere din Madian și Efa. Toate sosesc din Seba, încărcate cu aur și cu tămâie, cântând laudele Domnului. Toate turmele Chedarului

la tine se vor aduna, berbecii din Nebaiot te vor sluji pe tine și ca o jertfă bineplăcută se vor urca pe jertfelnicul Meu, și templul rugăciunii Mele se va slăvi. Cine zboară ca norii și ca porumbița spre sălașul ei? Căci pentru Mine se adună corăbiile, în frunte cu cele din Tarsis, ca să aducă de departe pe feciorii tăi; aurul și argintul lor pentru numele Dumnezeului tău și pentru Sfântul lui Israel, Care te preamărește. Feciorii de neam străin zidi-vor zidurile tale și regii lor în slujba ta vor fi, că întru mânia Mea te-am lovit și în îndurarea Mea M-am milostivit de tine. Porțile tale mereu vor fi în lături, zi și noapte vor rămâne deschise, ca să se care la tine bogățiile neamurilor, iar regii lor în fruntea lor vor fi. Căci neamul și regatul care nu vor sluji ție vor pieri și neamurile acelea vor fi nimicite. Mărirea Libanului, chiparosul, ulmul și merișorul la tine vor veni, cu toții laolaltă, ca să împodobească locașul cel sfânt al Meu, și Eu voi slăvi locul unde se odihnesc picioarele Mele. Și feciorii asupritorilor tăi smeriți la tine vor veni și se vor închina la picioarele tale toți cei ce te-au urât și pe tine te vor numi: cetatea Domnului, Sionul Sfântului lui Israel. Din părăsită și defăimată ce erai pe veci, voi face din tine mândria veacurilor, bucurie din neam în neam. Tu vei suga laptele neamurilor și vei mânca bunățile regilor. Și vei ști că Eu, Domnul, sunt Mântuitorul tău, că Cel puternic al lui Iacov este Răscumpărătorul tău.

LĂ LITIE

**Stihira hramului și a sfântului,
glasul al 2-lea**

Sosit-a astăzi pomenirea binecredinciosului cneaz Vladimir, ca un mir preaales, pe Hristos L-a iubit, idolii a nimicit, biserici a ridicat Celui Răstignit și în ceruri a primit Împărăția și cununa.

În al doilea Constantin te-ai arătat prin cuvânt și faptă, primind adevărata credință; și țara ai luminat-o cu sfântul botez, pentru care și iubit ai fost de Dumnezeu, Căruia roagă-te pentru cei ce săvârșesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Veniți mulțimea credincioșilor la cinstita pomenire a cneazului Vladimir, cel întocmai cu apostolii, cu cântări să-l prăznuim, cel ce a călcat puterea diavolului și a zdrobit mulțimea idolilor. Necredința părintească părăsind, de Duhul Sfânt fiind luminat prin botez, conducător desăvârșit s-a arătat. Aceștia cu credință să-i strigăm să se roage Domnului să împace lumea în războaie și să mântuiască sufletele noastre.

Și acum..., a **Născătoarei**

Făcătorul și Izbăvitorul meu, Hristos Domnul din pântecel tău ieșind, Precurată, întru mine îmbrăcându-Se, din blestemul cel dintâi pe Adam l-a slobozit. Pentru aceasta, ție, Precurată, ca Maicii lui Dumnezeu și Fecioarei cu adevărat, strigăm fără încetare, ca îngerul: Bucură-te! Bucură-te, Stăpână, apărătoarea și acoperemântul și mântuirea sufletelor noastre!

LĂ STHOANĂ

Stihurile, glasul al 8-lea:

Podobie: *O, preaslăvită minune...*

Q, preaslăvită minune! Cel ce se mărea cu înțelepciunea astăzi se pierde și se tânguiește toată oastea cea vicleană, văzând că se taie ramurile cele cu totul sălbatic, cu puterea lui Dumnezeu și pe marele cneaz, sădit de Dumnezeu și preaslăvit, și luminat încununându-se de Dumnezeu.

Stih: *Înălțat-am pe cel ales din poporul meu, aflat-am pe David robul meu (Ps. 88, 19-20).*

Minunat este noianul minunilor, că cei ce erau învârtoșați la inimă cu cunoștința, care în deșert se întărâta de la fața marelui cneaz, astăzi se veselesc

în cinstitele biserici și împărătește Hristos Dumnezeu, că aflându-l pe el, ca mai înainte pe Pavel, l-au pus domn credincios pe pământul Său, care a luminat pe poporul Său cu cinstitul botez.

Stih: *Cu untdelemnul cel sfânt al Meu l-am uns pe el (Ps. 88, 20).*

Bucură-te, lauda țării noastre; bucură-te, îndreptătorul credincioșilor; bucură-te, dumnezeiescule părinte; bucură-te, turnul credinței; bucură-te, minunea minunilor cea preaslăvită și liman lin al celor ce aleargă la tine; bucură-te, cu totul, sfinte, piatra credinței și rugătorule pentru cei ce cântă și te măresc pe tine cu credință.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Pe începătorul bunei cinstiri și propovăduitorul credinței, și pe cel mai întâi al cnejilor, astăzi soboarele adunându-ne să lăudăm pe cel întocmai cu apostolii. Cu laude și cu cântări duhovnicești să-l încununăm pe el grăind: "Bucură-te, ostașul lui Hristos cel preaviteaz, că tu pe tiranul vrăjmaș până în sfârșit l-ai pierdut și pe noi, din înșelăciunea lui ne-ai izbăvit, și ne-ai adus Împăratului Hristos

Dumnezeu. Ci, o preafericite și întru tot lăudate, roagă-te ca să dea pace și sănătate, și puternică stăpânire. Iar asupra păgânilor biruință și sufletelor noastre milă.”

Și acum..., a **Născătoarei**

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi din toată nevoia și necazul.

TROPARUL, Glasul al 4-lea:

Ăsemănatu-te-ai neguțătorului care căuta piatra cea scumpă, slăvite, puternice Vladimire, șezând pe scaun înalt în maica cetăților, de Dumnezeu păzitul Kiev, ispitind și trimițând către Țarigrad, ca să știi pentru drept măritoarea credință. Și ai aflat pe Hristos, piatra cea fără de preț, Care te-a ales ca pe un al doilea Pavel și a scuturat în sfântă scaldătoare orbirea cea sufletească împreună cu cea trupească. Pentru aceea, săvârșind pomenirea împreună cu tot poporul, roagă-te să se mântuiască mulțimea credincioșilor.

La binecuvântarea pâinilor se pune de două ori troparul Sfântului

și „*Născătoare de Dumnezeu...*” o dată.

LĂ VTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Sfântului (de două ori), Slavă..., Și acum..., a Născătoarei.

**După Catisma întâi, Sedealna,
Glasul 1,**

Podobie: Piatra fiind pecetluită...,

trigăm către tine, fericite părinte, ca și către începătorul și rădăcina credinței și stricătorul idolilor, cel ce ești întocmai cu apostolii, Vladimire, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască celor ce cu dragoste pomenesc prăznuirea ta.

Slavă..., Și acum..., a **Născătoarei**

Povățuiește-ne pe noi la calea pocăinței, cei ce ne abatem pururea spre răutățile cele fără de cale și mâniem pe preabunul Dumnezeu, ceea ce ești neispită de nuntă, binecuvântată Marie, scăparea oamenilor celor

deznădăjduiți, locașul lui Dumnezeu.

**După Catisma a doua, Sedealna,
Glasul al 8-lea**

Învățându-te de la Dumnezeu de sus înțelepciunea cea negrăită, din destul, către cunoștința credinței lui Dumnezeu ai ajuns și către bunătatea lui în grabă ai alergat. Pentru aceea, ți-ai luminat ochii minții tale și către cunoștința legii buneii-credințe i-ai ridicat. Pentru aceea, prăznuind zicem: “Bine este cuvântat, Dumnezeu, Cel Ce a luminat inima ta cu lumina cunoștinței, sfeșnice luminate, Vladimire, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.”

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei**

Negura păcatelor mă acoperă pe mine, cele de rușine, fără de înfrânare totdeauna și tirania cugetelor neîncetat mă muncește pe mine. Vai mie, unde, dar, mă voi ascunde acum sau către cine voi alerga iarăși, ca să aflu ajutor, fără numai către tine, Maica lui Dumnezeu și mă rog ție: „Roagă-te pururea să se mântuiască sufletele noastre!”

Polieleu: Robii Domnului...

MĂRIMIRILE

Glas 1

Stih 1: *Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria (Psalm 18, 1).*

Mărimu-te pe tine, Sfinte, întocmai cu apostolii, mare cneaz Vladimire, și cinstim sfântă pomenirea ta, că tu pe idoli ai călcat și tot poporul țării tale cu sfântul botez l-ai luminat, și către Hristos l-ai adus.

Stih 2: *Fulgerule Lui au luminat lumea (Psalm 76, 17).*

Stih 3: *Că a întărit lumea care nu se va clinti (Psalm 92, 2).*

Stih 4: *În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor (Psalm 18, 4).*

Stih 5: *Vestiți între neamuri slava Lui și la toate popoarele minunile Lui (Psalm 95, 3).*

Stih 6: *Supus-a popoarele nouă și neamurile sunt sub picioarele noastre (Psalm 46, 3).*

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă, Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule!

Și acum..., **același glas:**

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Ăliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! (de trei ori)

**Sedelnele după polieleu;
Glasul al 4-lea**

Grabnică și tare silință ai câștigat către credința cea adevărată a lui Hristos și, aflând scaldătoarea cea cugetătoare de Dumnezeu și duhovnicească, degrab ai alergat cu dragoste. Și, curățindu-ți spurcăciunea păcatelor, pe poporul tău l-ai sfințit, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă...,

Degrabă ne întâmpină, cneazule, povățuitorule al credincioșilor, că vrăjmașii ne hulesc și ne îngrozesc pe noi. Al lui Hristos plăcutule, pierde cu credința ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să se deprindă și aceia a slăvi pomenirea ta, iar pe noi, cei ce te cântăm, mântuiește-ne de toată mânia.

Și acum..., **a Născătoarei**

Pe Cuvântul Tatălui, Hristos Dumnezeul nostru, din tine întrupat L-am cunoscut, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, ceea ce ești una curată, una binecuvântată. Pentru aceea, neîncetat laudându-te, pe tine te mărim.

**Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea:
Din tinerețile mele...**

**PROCHIMENUL,
Glasul al 4-lea:**

Înălțat-am pe cel ales din poporul Meu (*Ps. 88, 19*).

Stih: *Pentru că mâna Mea îl va ajuta și brațul Meu îl va întări (Ps. 88, 21).*

Toată suflarea...

Evangelhia de la Ioan (X, 9-16):
Zis-a Domnul: Eu sunt ușa:....
(Caută la Evangelhia a doua din Duminica a doua a Postului Mare).

Psalmul 50

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Pentru rugăciunile celui întocmai cu apostolii, marele cneaz Vladimir, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: *Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre.*

Și idiomela, glasului al 8-lea:

Pe, râvnitorul apostolilor, pe fericitul părintele și învățătorul, adunându-ne, să-l laudăm, prin care am cunoscut pe Hristos Dumnezeu și, din întuneric la lumină, cei ce ne apropiem cu

ochii și cu inima ne luminăm, întru pomenirea lui dănuind, împreună ne veselim, aflându-l pe el povața drept-credincioasă către împărăția cerurilor.

CANOANELE

Canonul Născătoarei de Dumnezeu cu irmosul pe 4 și două canoane ale Sfântului, pe 8.

Cântarea 1

Canonul Născătoarei de Dumnezeu glasul 1

Irmos:

Dreapta Ta cea purtătoare de «biruință, cu dumnezeiască «cuviință, întru tărie s-a «preaslăvit. Că aceasta, «Nemuritorule, ca o puternică a «toate, pe potrivnici a zdrobit, «făcând israelienilor cale nouă «prin adânc».

Ce cântare vrednică îți va aduce ție neputința noastră? Decât numai pe cea de bucurie, precum ne-a învățat pe noi în chip tainic Gavriil: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, Maică nenuntită.

Pururea Fecioarei și Maicii Împăratului Puterilor celor de sus, din inimă precurată, credincioșii duhovnicește să-i strigăm: Bucură-te, Născătoare

de Dumnezeu, Fecioară, Maică nenuntită.

Nemăsurat este adâncul nașterii tale celei nepătrunse, Precurată. Deci, credință neîndoită, cu curăție, aducem ție, grăind: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, Maică nenuntită.

Primul canon al Sfântului glasul 1

Irmos: Dreapta Ta...,

Cuvântule cel fără de început al lui Dumnezeu, Care de demult ești făcător al celor patru stihii și dintru acelea pe toată lumea o ai făcut, sufletul meu cel legat cu patimile dezleagă-l ca să laud pe slăvitul cneaz Vladimir. **(de 2 ori)**

De sus pogorându-Te, nematerialnic Stăpâne, pe muntele cel duhovnicesc, de sus, trimite din destul strălucire sufletelor celor care cer de la Tine, ca să lăudăm cu vrednică datorie pe minunatul cneaz Vladimir.

Al Născătoarei

Maicilor și fecioarelor tu le ești Stăpână, ceea ce ai născut viața, pe Făcătorul lumii și ale maicilor dureri nu ai simțit. Ci maică și fecioară ai rămas,

pentru aceea, lăudându-te,
„Bucură-te!”, strigăm Ție.

**Al doilea canon al Sfântului
glasul al 6-lea:**

Irmos: *Ca pe uscat...*

Veniți, credincioșilor, cântare
duhovnicească să strigăm și să
preaslăvim pe Hristos, Care
luminat a preaslăvit pe cinstitul,
marele cneaz, cel întocmai cu
apostolii.

Cel Ce dai sămânță celui ce
seamănă, tu îmi dă și mie
cuvânt, Dătătorule al bunătăți-
lor, dezlegându-mi mie legă-
turile limbii și o înnoiește,
Mântuitorule, către slavoslovie
cea cu credință.

Slavă...,

Cel Ce chemi către Tine pe
toți de voie, iar nu fără de voie,
precum de demult pe Moise și pe
Isaia, așa și acum în inimă ai
chemat pe credinciosul cneaz și
vrednicul de laudă.

Și acum..., **a Născătoarei**

Înfrumusețată ești cu podoaba
Făcătorului de bine, Maica lui
Dumnezeu, curată, că pe
Dumnezeul cel adevărat L-ai
zămislit, Care pe noi, cu
dumnezeiești faceri de bine, ne-
a luminat.

Catavasia: *Deschide-voi gura mea...*

Cântarea a 3-a

**Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmos:**

Cel ce singur știi neputința
«ființei omenești și, prin
«milostivire, ai îmbrăcat chipul
«ei, încinge-mă cu putere de sus
«ca să strig Ție: Sfântă este
«Biserica cea însuflețită a slavei
«Tale celei preacurate,
«Iubitorule de oameni».

Hor ușor, cu adevărat,
Fecioară, te numim pe tine,
urmând cuvintelor proorocești,
că a venit Domnul la tine, să
zdrobească pe idoli cei făcuți de
mână ai înșelăciunii egiptenești
și să lumineze pe cei ce se închi-
nau acelor.

Pe tine ceata proorocilor
izvor cu adevărat pecetluit și ușă
încuiată te-a numit, scriindu-ne
nouă, în chip luminat, semnele
fecioriei tale, Prealăudată, pe
care ai păzit-o și după naștere.

Învrednicindu-se Gavriil a
vedea, pe cât este cu putință, pe
Mintea cea mai presus de ființă,
cuvânt de bucurie ți-a adus,
Fecioară cu totul fără prihană,
zămislirea Cuvântului vestind-o
lămurit și nașterea cea negrăită
propovăduind-o.

Primul canon al Sfântului**Irmos:** *Cel ce singur știi...*

Ca o trâmbiță de Dumnezeu glăsuitoare a răsunat limba ta cea duhovnicească, fericite, vestind mai înainte tuturor marginilor pământului botezul cel cu dreaptă credință al lui Hristos, cu care, luminat fiind, toată lumea ai luminat. **(de 2 ori)**

Strălucește astăzi, părinte, preaslăvită pomenirea ta, pe care o prăznuiesc iubitorii de Hristos, lăudându-te pe tine, pe al Său strămoș, împreună și poporul, care către lumina cunoștinței a fost adus.

Al Născătoarei

Ombra legii a trecut cu nașterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, darul viind al lui Hristos Dumnezeului nostru, Cuvântul Tatălui, pe care cunoscându-l slăvitul cneaz, biserica ta, luminând-o, a înfrumusețat.

Al doilea canon al Sfântului**Irmos:** *Nu este sfânt...*

Cel Ce ai luminat pe Pavel și l-ai făcut ales, așa și binecredinciosului cneaz, acum, boala ochilor o ai tămăduit, Milostive, cu botezul Tău.

Credinciosului Constantin asemenea ai fost, primind pe

Hristos în inima ta și pe ale Lui porunci, ca un părinte, tot poporul țării tale l-ai învățat.

Slavă...

Eu dumnezeiasca putere fiind, tu, mai tare decât Perun - idolul cel drăcesc, l-ai sfărâmat și pe dânsul, de coada calului legându-l, ai poruncit ostașilor să-l bată.

Și acum..., **a Născătoarei**

Marele cneaz, vasul lui Dumnezeu, râvnitorul apostolului Pavel, aflând cortul cel sfânt, pe Maria Fecioara, acesta în numele ei i-a ridicat dumnezeiască biserică.

**Sedealna,
glasul al 2-lea:**

Întru rugăciuni priveghind pururea cu bucurie sufletească, părinte, pentru aceea, ai scos duhul înțelepciunii din izvorul ce iese de sus. Drept aceea, cu credința strălucind ca soarele, roagă-te lui Hristos neîncetat, grăbește, îndurate, și te milostivește a mântui lumea de păcate. **(de 2 ori)**

Slavă..., **Și acum..., a Născătoarei**

Ceea ce nu știi de mire, Curată de Dumnezeu Născătoare, care fără de sămânță ai născut pe Stăpânul tuturor, pe Acela împreună cu îngerii roagă-L să

ne izbăvească pe noi de toată nepriceperea și să dea umilință și lumină sufletelor noastre, și curățire de greșeli, cea care ești una grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a

Canonul Născătoarei de Dumnezeu Irmos:

Ca pe un munte umbrit cu «darul cel dumnezeiesc «privindu-te Avacum, cu ochii «cei de mai înainte-văzători, a «proorocit pe Sfântul lui Israel, «Care avea să Se nască din tine «spre mântuirea și înnoirea «noastră».

Auzi, cerule, minuni și ascultă, pământule, că fiica lui Adam, cel din țărână și căzut, s-a făcut Născătoare a lui Dumnezeu și Făcătorului ei, spre mântuirea și înnoirea noastră.

Lăudăm taina ta cea mare și înfricoșătoare, că, tăinuită fiind căpeteniilor cetelor celor mai presus de lume, Cel ce este de-a pururea S-a pogorât la tine, Prealăudată, ca ploaia cea peste lână, spre mântuirea și înnoirea noastră.

Sfântă a sfințelor, Născătoare de Dumnezeu Prealăudată, așteptarea neamurilor și izbăvirea credincioșilor, din tine

a răsărit Mântuitorul și Dătătorul de viață și Domnul; pe Care roagă-L să mântuiască pe robii tăi.

Primul canon al Sfântului Irmos: *Ca pe un munte...*,

Luminat se face și dulce după ce se duce norul, care acoperă pe soarele cerului; veselă este și cu bucurie primăvara, după ce trece tristețea iernii; iar tu, după ce s-a ridicat norul cu negura idolilor, cu botezul ca un soare luminos, ai strălucit nouă, părinte.

Fariseul Pavel, mergând către Damasc, cu puțină strălucire fu orbit de lumina cea mare, iar cu botezul s-a luminat, căruia tu asemenea ai fost, slăvite, ajungând la Korsun, negura de pe ochi o ai gonit.

Al Născătoarei

Tu te-ai arătat, Fecioară, rădăcină neudată, care ai răsărit slobozire, născând pe Hristos, Dumnezeul nostru, rodul cel purtător de lumină, luminează sufletul meu cel ce este întristat de patimi și îmi cere iertare păcatelor.

Al doilea canon al Sfântului Irmos: *Hristos este puterea mea...*,

Minune înfricoșată și preaslăvită, și negrăită săvârșește

stăpânul Hristos, că înnoiește cu dumnezeiescul botez poporul și luminează pe sluga sa.

Veniți cu bucurie și cu vrednică cuviință strigați, fiilor de pretutindeni, către cel prăznuit, și pomenirea lui cu credință toți să o cinstim luminat.

Slavă...,

Necredința cea părintească o ai gonit, iar drept-măritoarea credință a întru tot cinstitei strămoașei tale o ai iubit, cel ce ești asemenea cu apostolii lui Hristos, mare cneazule Vladimire.

Și acum..., **a Născătoarei**

Cea pe ceea ce este ușă care duce către dumnezeiasca intrare a Raiului celui luminat, ca pe ceea ce este locul cel de gând al sfințeniei, ca pe frumusețea lui Iacov, pe Fecioara să o ferim.

Cântarea a 5-a

Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Irmos:

Cel ce ai luminat cu stră-
«lucirea venirii Tale, Hristoase,
«și ai umplut de bucurie cu
«Crucea Ta marginile lumii,
«luminează, cu lumina
«cunoștinței Tale celei
«dumnezeiești, inimile celor ce
«Te laudă cu dreaptă credință».

Puterile cerurilor se veselesc văzându-te pe tine, iar adunările oamenilor se bucură cu dânsese, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, că s-au unit prin nașterea ta, pe care după vrednicie o mărim.

Să se pună în mișcare toate limbile și cugetele omenești, spre lauda cu adevărat a frumuseții omenești; că Fecioara stă de față în chip luminat, mărimd pe cei ce cântă cu credință minunile ei.

Mărită este toată cântarea și lauda înțelepților, care se aduce Fecioarei și Maicii lui Dumnezeu; că aceasta s-a făcut locașul slavei celei preadumnezeiești, pe care, după vrednicie O mărim.

Primul canon al Sfântului

Irmos: *Cel ce ai luminat...*

Bucură-te și te împodobește cu Duhul, părinte, că alese stâlpări de Dumnezeu sădite ai adus către Hristos, de Dumnezeu alesule rodul tău, pe Boris cel slăvit și pe bine-credinciosul Gleb, cu care, stând înaintea lui Hristos, roagă-te pentru noi. **(de 2 ori)**

Minunatul Isaia a proorocit asupra Ierusalimului, că va fi arătat muntele Domnului și casă pe vârful muntelui. Deci, după

dreptate, asupra ta am cunoscut darul Duhului, casă ai zidit Stăpânei pe vârful muntelui.

Al Născătoarei

Propovăduiește pentru tine minunatul Isaia cu duhul, că o fecioară va să nască pe Hristos fără de sămânță, iar David, strămoșul tău, minunat a vestit mai înainte măririle tale, că ne-a mântuit pe noi ca un Milostiv.

Al doilea canon al Sfântului

Irmos: *Cu strălucirea Ta...*

Ăstăzi îngerii lui Dumnezeu luminat se bucură în ceruri, întru sfântă pomenirea ta, că ne-ai mântuit pe noi de toată viclenia și de jertfa dracilor popor mult ai izbăvit, și tot pământul l-ai curățit.

Tânguiască-se mulțimea dracilor și adunarea lor cea întunecată, văzând pe pământ călcându-se idolii, care erau ridicați spre pierderea oamenilor, pe care, cu porunca lui Dumnezeu, i-ai sfărâmat, părinte.

Slavă...,

Bucură-te și te veselește, robule al lui Hristos, slugă preaînțeleaptă, rugătorule pentru sufletele noastre. Că prin tine, noi toți izbăviți suntem de

înșelăciunea drăcească, pentru aceea, „Bucură-te!”, ție strigăm.

Și acum..., **a Născătoarei**

Cu curăția strălucind de departe, dumnezeiască gătire întru tot cântată ai fost Stăpânului, că tu una te-ai arătat a fi Maica lui Hristos Dumnezeu. Și pe Acela, ca pe un prunc, cu mâinile L-ai purtat.

Cântarea a 6-a

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos:

Înconjuratu-ne-a pe noi «adâncul cel mai de jos, și nu «este izbăvitor; socotiți am fost «ca niște oi de junghiere. «Mântuiește pe poporul Tău, «Dumnezeul nostru, că Tu ești «celor neputincioși tărie și «îndreptare».

În fața nașterii tale stau ca niște robi Cetele cerești, minunându-se pe drept cuvânt de nașterea ta cea fără de sămânță, Pururea Fecioară; că tu ești curată și mai înainte de naștere, și după naștere.

Întrupatu-S-a din tine, Preacurată, Cuvântul cel mai înainte fără de trup, Care pe toate le-a făcut cu voia; Cel ce pe oștile celor fără de trup le-a adus din neființă, ca un atotputernic.

Qmorât a fost vrăjmașul prin rodul tău cel purtător de viață, ceea ce ești de Dumnezeu cu daruri dăruită; Iadul a fost zdrobit cu totul și cei din legături am fost sloboziți. Pentru aceasta strig: Dezleagă patimile inimii mele!

Primul canon al Sfântului

Irmos: *Înconjuratu-ne-a pe noi...*

Râvnitor buneii-credințe, ca slăvitul împărat Constantin, tu ai fost, părinte, că el a luminat cu botezul neamul elinilor, iar tu, cu duhovniceasca baie, pe poporul tău prealuminat l-ai înnoit.

Îndulcindu-ți sufletul cu dragostea lui Hristos și, luând aripile, ai zburat peste negura idolească, și ai gonit întunericul relei credințe, fericite, și te-ai sălășluit în camera Mântuitorului și Dumnezeului tuturor.

Al Născătoarei

Eu bun suflet se face credinciosul împărat astăzi și soboarele drept-credincioșilor întru prealuminată pomenire a marelui cneaz, fericind nașterea ta cea fără de sămânță, Fecioară, și cu nevoiță

rugându-se Fiului tău, strigă: „Pe tine te mărim!”

Al doilea canon al Sfântului

Irmos: *Marea vieții...*

Eu puterea lui Dumnezeu călcat este Satana, pierzătorul de suflete și jertfele lui cele de înșelăciune, că biruitor ne-a arătat nouă Hristos pe credinciosul cneaz Vladimir, să-l sfârâme și să-l arunce sub picioarele noastre.

Ău mântuit mai înainte pe Israil din robie cu mâna lui Moise și acum, cu mâna credincioasei sale slugi, pe noi, pe toți, din înșelăciunea idolească ne-a mântuit.

Slavă...

Eu vrednicie către tine înălțăm glasurile și strigăm toți: “Bucură-te, întru tot cinstite preafericite, că pe tine cu Dumnezeu te avem izbăvitor, părinte, nu trece cu vederea pe robii tăi, ci pururea ne păzește pe noi!”

Și acum..., a Născătoarei

Ăflat-am, Preacurată, prin tine mântuire, Fecioară prealăudată, că pe Care doresc îngerii să-L vadă, Acesta acum S-a văzut în sânurile tale prunc, Dumnezeu nostru.

CONDAC, glasul al 8-lea:

Ăsemănatu-te-ai marelui Apostol Pavel întru căruntețe, întru tot slăvite Vladimire, că toată osârdia cea pentru idoli, ca pe niște socoteli copilărești lăsând, ca un bărbat desăvârșit te-ai împodobit, cu porfira dumnezeiescului botez; și acum, stând cu veselie înaintea Stăpânului Hristos, roagă-te să se mântuiască începătorii stăpânirii noastre și mulțimea celor ce se stăpânesc.

IEQS

Cel Ce ai luminat de demult pe Israel cu legea lui Moise și ai luminat lumea cu arătarea venirii tale, Hristoase Dumnezeule, pe de-Dumnezeu-glăștorii ucenicii tăi i-ai trimis să propovăduiască prin țări, cea fără de sămânță nașterea Ta din Fecioară și lor ai poruncit să boteze în numele Tatălui și al Fiului, și al Sfântului Duh. Iar, văzând țara învechită cu păcatele, ai trimis Duhul Tău în sufletul cel tare al slăvitului Vladimir, ca să Te cunoască pe Tine, Unul din Treime, Hristos Dumnezeu, și cu botezul Tău să lumineze pe aleșii Tăi, și pe poporul cel încredințat lui de la

Tine, și să-i aducă către Tine, ca să strige cu credință: „Izbăvește moștenirea Ta de păgânii cei potrivnici, pe iubitorul de Hristos împărat și mulțimea ce se stăpânește!”

SINAXAR

Sinaxarul din Minei, apoi acesta:
În această lună, în ziua a 15-a se face pomenirea Sfântului Vladimir, cel numit "Întocmai cu Apostolii și Luminatorul Rusiei.

Sfântul Vladimir, cel numit „Întocmai cu Apostolii și Luminatorul Rusiei”, este prăznuit de Biserica Ortodoxă pe data de 15 iulie.

Vladimir Sviatoslavici s-a născut în jurul anului 958, ca fiu al prințului Sviatoslav, din dinastia Rurik, și nepot al Sfintei Olga, împărăteasa Rusiei, prăznuită de Biserica Ortodoxă în ziua de 11 iulie. Botezul împărătesei Olga nu a condus la convertirea poporului rus, precum s-ar fi dorit, și nici a familiei imperiale. Fiul împărătesei, prințul Sviatoslav, temându-se să nu piardă respectul armatei, nu a îmbrățișat credința mamei sale și a rămas păgân. Credința împărătesei Olga a lucrat, însă, în nepotul ei, Vladimir cel Mare, care, în anul 988, a proclamat credința creștină drept religie oficială a Rusiei kievene.

În anul 976, la patru ani după moartea tatălui său, tânărul Vladimir, care era prinț de Novgorod, a fost nevoit să plece în

Scandinavia, după ce fratele său, Yaropolk, l-a omorât pe celălalt frate al lor, Oleg, și a cucerit ținutul rus. Cu ajutorul unei rude, care conducea ținutul Norvegiei, prințul Vladimir s-a întors în pământul natal și a recucerit cetatea Novgorod. Până în anul 980, prințul va consolida deja principatul kievean, întărind bine granițele.

Vladimir cel Mare a fost mare cneaz al Kievului între anii 980-1015. Fiind păgân, ca și tatăl său, Vladimir a fost un prigonitor al creștinilor. În urma unei lupte cu Yaropolk, prințul Vladimir va cuceri și celelalte teritorii rusești. El va așeza în toate localitățile statui păgâne, dar, în mod special, statuia idolului Perun. În cele din urmă, cei care refuzau cinstirea idolilor erau omorâți.

În anul 987, în urma unei întruniri cu boierii săi, Vladimir cel Mare a hotărât să trimită soli în celelalte țări vecine, spre a cunoaște și celelalte credințe. Astfel, solii au cercetat credințele întâlnite în cale, printre care și pe cele practicate de musulmani, de evrei și de creștinii din Apus.

Când solii au ajuns în Constantinopol, după participarea la Sfânta Liturghie, săvârșită în Catedrala Sfântă Sofia, aceștia au spus domnitorului lor: „Nu mai știam dacă ne aflăm în cer sau pe pământ, căci n-am găsit în altă parte o altă ceremonie atât de frumoasă. Știm doar că, acolo, Dumnezeu rămâne împreună cu oamenii, iar cultul ortodox depășește pe oricare altul. Nu putem uita acea frumusețe

și, suntem siguri, ne-ar fi cu totul imposibil să trăim în Rusia altfel decât ei!”

Între timp, Vladimir cel Mare continua să cucerească noi teritorii. În anul 988, după ce a cucerit ținuturile Cherson, din Crimeea, și Tavrighia, cneazul a trimis împăratului Vasile al II-lea Bulgaroctonul, o scrisoare cu intenția declarată de a o lua de soție pe sora lui, Ana, în vârsta de 27 de ani. Aceasta era fiica împăratului Roman al II-lea și al împărătesei Teofana. Deoarece niciodată nu se mai căsătorise o prințesă bizantină cu un prinț păgân, nenumărate cereri în căsătorie fiind respinse de-a lungul timpului, împăratul bizantin i-a cerut și lui Vladimir să lepede păgânismului din poporul său.

Îndemnat și de solii săi, care cunoscuseră credința creștină din Imperiul bizantin, Vladimir cel Mare s-a botezat creștin, în cetatea Cherson, primind numele Vasile, în cinstea viitorului său cumnat. După oficierea cununiei, Vladimir și Ana s-au întors în Kiev, cu mare alai. Îndată, cneazul a ordonat distrugerea statuielor păgâne și construirea de biserici creștine. Printre primele biserici construite de cneaz se numără și Biserica Adormirii Maicii Domnului, înălțată în anul 989, care este socotită drept prima biserică din piatră construită în Kiev. El va ajuta și mănăstirile din Sfântul Munte Athos.

Prințesa Ana, Porfirogeneta, a venit la palatul lui Vladimir însoțită de episcopul Mihail și de mulți preoți.

Tot acum au fost aduse în Kiev și cinstitele Moaște ale Sfântului Mucenic Clement al Romei.

Se spune că, până să ajungă prințesă în palat, Vladimir a orbit. Văzându-l, aceasta i-ar fi zis: „Dacă vrei să fii sănătos și să vezi cu ochii, primește Sfântul Botez îndată, căci în alt mod nu te vei izbăvi de orbire. Iar, dacă te vei boteza, te vei mântui nu numai de orbirea trupească, ci și de cea sufletească!”

Recăpătându-și vederea, Vladimir i-a îndemnat să se boteze pe toți cei din armata sa. Până în anul 979, aproape tot poporul său era botezat și credea în Dumnezeu.

Sfântul Vladimir cel Mare a fost tatăl prinților Boris și Gleb, canonizați de Biserica Ortodoxă și prăznuiți în zilele de 24 iulie (trecerea la cele veșnice) și 3 mai (mutarea cinstitelor Moaște). Sfântul Vladimir a trecut la cele veșnice în ziua de 15 iulie 1015, în localitatea Berestovo, aflată în apropiere de Kiev.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne, mântuiește-ne și ne luminează pe noi! Amin.

Cântarea a 7-a

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos:

Cuptor duhovnicesc te găndim noi, credincioșii, «Născătoare de Dumnezeu; că precum Cel preainalt a mântuit pe cei trei tineri, așa și pe mine, omul întreg, în pântecul tău m-a înnoit

«Dumnezeul părinților, Cel lăudat și preaslăvit».

Pe tine, de Dumnezeu Născătoare, Iacov, prin proorocie, scară te-a văzut mai dinainte; că, prin tine, Cel preainălțat S-a arătat pe pământ și cu oamenii împreună a viețuit, precum a binevoit Dumnezeu părinților, Cel lăudat și preaslăvit.

Bucură-te, Curată, că din tine a ieșit Păstorul cel preainălțat, Care cu adevărat a îmbrăcat pielea lui Adam, pe mine, omul întreg, pentru milostivirea cea nemăsurată, Dumnezeu părinților, Cel lăudat și preaslăvit.

Dumnezeu Cel mai înainte de veci S-a făcut cu adevărat un nou Adam din curate sângeurile tale; pe Acela acum roagă-L să mă înnoiască pe mine, cel învechit, care strig: Dumnezeu părinților, Cel lăudat și preaslăvit.

Primul canon al Sfântului

Irmos: Cuptor duhovnicesc...

De strămoșeasca haină cea țesută de Dumnezeu, vrăjmașul cel pierzător de suflete m-a golit pe mine. Iar Iisus cel fără de început, arătându-Se în trup și curățindu-mă cu apă și cu Duhul, iarăși mi-a dat-o, pe care cunoscând-o, părinte, te

veselești strigând: “Bine este cuvântat Dumnezeuul părinților noștri!” (de 2 ori)

Daniil, păzind legea lui Moise, s-a învrednicit a vedea pe Dumnezeu, iar tu, călcând strămoșeștii idoli, nu ca în negură, ci întru mai mare slavă, cu cunoștința ai văzut pe Hristos împreună cu Tatăl și cu Duhul. Iar cu botezul fiind luminat, veselindu-te, strigi: “Bine este cuvântat Dumnezeuul părinților noștri!”

Al Născătoarei

Vrăjmașul, înșelând pe strămoșul Tău cel întâi zidit, Fecioară, l-a dezbrăcat de dumnezeiasca haină; iar când Mântuitorul, dulcele meu Iisus, S-a întrupat din preacuratul Tău pântece cel neispitit de nuntă, diavolul asupra Sa alergând ca asupra lui Adam, lovindu-se de dumnezeire s-a zdrobit cumplit. Iar noi Fiului tău strigăm: „Bine este cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.”

Al doilea canon al Sfântului

Irmos: Dătător de rouă...,

Clenei celei noi, tu, cu dragoste, te-ai arătat, fiind nepot preafericitei Olga și marele nou Constantin te-ai arătat, strigând lui Hristos, părinte: “Bine este

cuvântat Dumnezeuul părinților noștri!”

Cumplitul înșelător se ridicase asupra creștinilor, iar preamarele domn în Korsun pe tine te luminează și dumnezeiescului botez te învrednicește, și împărăția cerurilor ție îți dăruiește.

Slavă...,

Înșelăciunea cea drăcească ce se învechise o ai gonit, ca un mare ucenic al lui Hristos și, înnoindu-ne, ne-ai luminat pe noi pe toți, ca să cântăm Domnului neîncetat: „Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat!”

Și acum..., a Născătoarei

Mai înainte de veac, te-a ales pe tine Dumnezeuul cel preaveșnic din toate neamurile. Și în zilele cele mai de pe urmă, trup din tine luând, S-a arătat împreună desăvârșit Dumnezeu și om, pururea Fecioară.

Cântarea a 8-a

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos:

În cuptor tinerii lui Israel, ca «într-o topitoare, cu podoaba «dreptei credințe, mai curat «decât aurul au strălucit, «grăind: Binecuvântați, toate «lucrurile Domnului, pe

«Domnul, lăudați-L și-L
«preaînălțați întru toți vecii».

Pe camera cea luminată, din care a ieșit ca un mire Hristos, Stăpânul tuturor, să o lăudăm toți strigând: Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Bucură-te, scaunul cel slăvit al lui Dumnezeu! Bucură-te, zidul credincioșilor, prin care celor dintru întunerice luminează a răsărit Hristos, celor ce te fericesc și strigă: Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Ceea ce ai născut nouă pe Domnul, Pricinitorul mântuirii, roagă-te pentru toți, cei ce strigă cu stăruință, Fecioară prealăudată: Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Primul canon al Sfântului

Irmos: *În cuptor tinerii...*

Dumnezeiasca gură a vestit, că neamul dreptilor se va binecuvânta, care asupra ta s-a plinit, fericite. Că sămânță cu cuviință de sfințenie și de Dumnezeu aleasă ai adus lui Hristos pe nebiruiții mucenici, cu care ai luminat pământul

nostru, pe care împreună cu tine lăudându-i, preaînălțăm pe Hristos în veci. **(de 2 ori)**

Împărăției tale s-a arătat cetatea Kievului, maică a tuturor cetăților cu adevărat, întru care Hristos, mai înainte împreună cu Tatăl și cu Duhul S-a preaslăvit prin strămoașa ta, și prin tine, fericite, unde viteazul tău trup zace în luminata biserică a Stăpânei. Iar noi, poporul tău, lăudându-te, cântăm pe Hristos în veci.

Al Născătoarei

Strălucirea cea fără de început și cuvântul Tatălui mai înainte l-au spus glasurile cele nemincinoase ale proorocilor: că din tine se va naște fără stricăciune Emanuil și Dumnezeu și om, tare așteptare a limbilor, Căruia, ca o maică, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Al doilea canon al Sfântului

Irmos: *Din văpaie...*

De la idolii cei fără de Dumnezeu pe noi pe toți ne-ai izbăvit și către Hristos Dumnezeu ne-ai adus, părinte al cnejilor celor credincioși, învățătorule al turmei tale, al celor ce cântă pe Hristos în veci.

Nou Constantin te-ai vestit în tot pământul nostru, fericite părinte, că tu, cu numele lui Hristos, l-ai făcut luminat, pe Care Îl preaînălțăm în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Tu acum stai înaintea Împăratului celui veșnic și cu dreapta Lui te-ai încununat, roagă-te Lui pentru nevrednicii robii tăi, ca să-I cântăm Lui și să-L preaînălțăm în veci.

Și acum..., **a Născătoarei**

Norul cuvântului tu ești, prealăudată și lumina soarelui, căruța cea de mult preț, înălțarea fecioarelor, munte gras și închegat, care petreci întru preacurată feciorie, ceea ce ești cu nume de domn numită.

Cântarea a 9-a

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos:

Închipuirea nașterii tale celei «curate a arătat-o rugul cel ce «ardea cu foc, dar nu se mistuia. «Și acum te rugăm să stingi «văpaia ispitelor cea năpustită «asupra noastră, ca neîncetat să «te mărim pe tine, Născătoare «de Dumnezeu».

Din rădăcina dumnezeiescului Părinte David ai odrăslit,

Fecioară, potrivit proorociei. Dar și pe David tu l-ai mărit cu adevărat, ca una care ai născut pe Domnul slavei, Cel mai înainte proorocit, pe Care după vrednicie Îl slăvim.

Toată măsura laudelor este covârșită de mărimea măririi tale, Preacurată! Ci, o, Stăpână, primește cu milostivire cântarea ce se aduce ție din dragoste, de robii tăi cei nevrednici, Născătoare de Dumnezeu.

Q, minunile tale cele mai presus de minte, Preacurată! Că numai tu, Fecioară, ai dat tuturor celor de sub soare să cunoască minunea cea preaneobișnuită a nașterii tale celei necuprinse de minte. Pentru aceasta toți te mărim.

Primul canon al Sfântului

Irmos: Închipuirea nașterii tale...

David s-a aflat înaintea lui Israel puternic împărat și pe popor l-a mântuit, și idolii acelor de altă limbă i-a surpat. Cu Duhul pe Fiul lui Dumnezeu L-a propovăduit, iar tu în Treime L-ai cunoscut a fi Dumnezeu, fericite părinte, pe Care Îl mărim. **(de 2 ori)**

Să prăznuiască astăzi cu veselie poporul, cel de Dumnezeu ales, pomenirea ta,

cu sfântă cuviință în biserica Maicii lui Dumnezeu, pe care cu dragoste o ai înfrumusețat. Întru pomenire veșnică care este a preaslăvirii tale, care este cer pământesc, întru care, odihnind, aștepti acea cu totul înfricoșată trâmbiță a Arhanghelului, fericite, pentru aceea, pe tine pururea te mărim.

Al Născătoarei

Cu Duhul cel dumnezeiesc aprinzându-ne, toate neamurile, cu dragoste, te fericim, de Dumnezeu Născătoare, că tu blestemul strămoașei l-ai stricat și cu nevointă laudăm pe Cuvântul lui Dumnezeu, că pe Acela, nearzându-te, în pântecul tău primindu-L, L-ai născut cu trup, către Care roagă-te să se izbăvească credincioasa ta turmă de toată nevoia și necazul.

Al doilea canon al Sfântului

Irmos: *Pe Dumnezeu a-L vedea ...*

Dulce ca finicul, care crește înalt și flori face ca ale măslinului stâlpări mult roditoare, tu ești de-a pururea, cel care ai adus doi cinstiți struguri copti, pe mucenicii Roman și David.

Astăzi cetele cnejilor ale celor de bun neam stau înaintea

purtând buna credință împreună cu poporul cel credincios, laudându-te pe tine, povățuitorule și grabnic folositorule, adu-ți aminte de noi de toți, ca prin tine să aflăm viață în pace.

Slavă...,

Popoarelor, adunându-vă, veniți în cinstita biserică, a preafericitului marelui cneaz, plăcutul lui Hristos, cel preaslăvit și luați viață și mântuire, dar și mare milă.

Și acum..., **a Născătoarei**

Tu, Fecioară, pe Dumnezeu ai născut pe pământ, în trup făcând unire, Care a fost fără de trup într-un ipostas și în două firi, ca să ne mântuiască pe noi pe toți, cei ce ne închinăm ție cu credință, ca Preacuratei de Dumnezeu Născătoarei.

LUMINÂNDĂ

Luminători care ați luminat toată lumea cu buna cinstire și cu credința, cu adevărat, voi vați arătat, de Dumnezeu încununată Vladimire, împreună cu strămoașa ta, slăvita Elena. Pe voi, cei ce ați iubit pe Hristos, noi vă slavoslovim ca pe cei ce sunteți minunați întru toți sfinții.

Slavă..., Și acum..., a **Născătoarei**

Ceea ce negrăbit ai născut pe Dumnezeu în două voințe și două firi, și într-un ipostas, preanevinovată, Care, pentru noi, a sărăcit cu voie până la răstignire și ne-a dăruit nouă dumnezeiască bogăție, a lui Dumnezeu Maică Fecioară.

LĂ LĂȚDE

Se pun patru stihiri,

Glasul al 4-lea:

Ărmă tare ai dat fericitului cneaz cinstită Crucea Ta, Doamne, cu care a viețuit pe pământ întru dreptate, strălucind cu buna-credință și împărăției cerului s-a învrednicit cu milostivirea Ta. Pentru aceea, cercetarea Ta cea cu iubire de oameni slăvim, Iisuse Atotputernice, Mântuitorule al sufletelor noastre.

Dat-ai, Iubitorule de oameni, bine-credinciosului, plăcutului tău, înțelepciunea lui Solomon, blândețea lui David și credința apostolilor, ca Cel Ce ești Împărat al împăraților și Domn al tuturor celor ce domnesc. Pentru aceea, rânduiala Ta cea cu iubire de oameni o slăvim, Iisuse Atotputernice, Mântuitorule al sufletelor noastre.

Cel dintâi tu ești care ai supus porfira ta, sub voia lui Hristos, pururea pomenite părinte, pe acela cunoscându-l Dumnezeu și ca un împărat tuturor făcător de bine l-a dat exemplu toată căpetenia. Și stăpânitorilor celor rânduți, de aici, ție, iubitorule de Hristos, ți-a dăruit împărăția Iisus, Iubitorul de oameni și Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Nu de la oameni ai iubit chemarea, ci ca minunatul Pavel ai luat aceasta, apostole, mai ales de sus de la Hristos Dumnezeu. Că îngrădindu-o cu semnul Crucii și cu acesta prins fiind, ca un vânător preabun, cu acesta biruitor asupra văzuților și nevăzuților vrășmași te-a arătat nebiruit. Pentru aceea, ne rugăm noi, neamul pământesc, care, după vrednicie, cinstim pomenirea ta, ca un rugător fierbinte cu îndrăzneală, cere pentru noi luminare, curățire și mare milă.

Și acum..., a **Născătoarei**

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperemântul tău.

Doxologia mare troparele, ecteniile și apolisul.

LA LITURGHIE

Fericirile se pun pe 8: din Canonul Sfântului: cântarea a 3-a primul Canon pe 4 și din cântarea a 6-a al doilea Canon pe 4.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Ca o trâmbiță de Dumnezeu glăsuitoare a răsunat limba ta cea duhovnicească, fericite, vestind mai înainte tuturor marginilor pământului botezul cel cu dreaptă credință al lui Hristos, cu care, luminat fiind, toată lumea ai luminat.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Strălucește astăzi, părinte, preaslăvită pomenirea ta, pe care o prăznuiesc iubitorii de Hristos, laudându-te pe tine, pe al său strămoș, împreună și poporul, care către lumina cunoștinței a fost adus.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Cel Ce ai luminat pe Pavel și l-ai făcut ales, așa și pe bine-credinciosul cneaz, acum, boala ochilor o ai tămăduit, Milostive, cu botezul Tău.

Fericiți cei prizoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Credinciosului Constantin asemenea ai fost, primind pe Hristos în inima ta și pe ale Lui porunci, ca un părinte, tot poporul țării tale l-ai învățat.

Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prizoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Cu puterea lui Dumnezeu călcat este Satana, pierzătorul de suflete și jertfele lui cele de înșelăciune, că biruitor ne-a arătat nouă Hristos pe credinciosul cneaz Vladimir, să-l sfârâme și să-l arunce sub picioarele noastre.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Ău mântuit mai înainte pe Israel din robie cu mâna lui Moise și acum, cu mâna credincioasei sale slugi, pe noi, pe toți, din înșelăciunea idolească ne-a mântuit.

Slavă...,

Cu vrednicie către tine înălțăm glasurile și strigăm toți: “Bucură-te, întru tot cinstite preafericite, că pe tine cu Dumnezeu te avem izbăvitor, părinte, nu trece cu vederea pe robii tăi, ci pururea ne păzește pe noi!”

Și acum..., **a Născătoarei**

Ăflat-am, Preacurată, prin tine mântuire, Fecioară prealăudată, că pe Care doresc îngerii să-L vadă, Acesta acum S-a văzut în sânurile tale prunc, Dumnezeul nostru.

TROPARUL,
Glasul al 4-lea:

Ăsemănatu-te-ai neguțătorului care căuta piatra cea scumpă, slăvite, puternice Vladimire, șezând pe scaun înalt în maica cetăților, de Dumnezeu păzitul Kiev, ispitind și trimițând către Tarigrad, ca să știi pentru drept măritoarea

credință. Și ai aflat pe Hristos, piatra cea fără de preț, Care te-a ales ca pe un al doilea Pavel și a scuturat în sfântă scăldătoare orbirea cea sufletească împreună cu cea trupească. Pentru aceea, săvârșind pomenirea împreună cu tot poporul, roagă-te să se mântuiască mulțimea credincioșilor.

CONDĂC, glasul al 8-lea:

Ăsemănatu-te-ai marelui Apostol Pavel întru căruntețe, întru tot slăvite Vladimire, că toată osârdia cea pentru idoli, ca pe niște socoteli copilărești lăsând, ca un bărbat desăvârșit te-ai împodobit, cu porfira dumnezeiescului botez; și acum, stând cu veselie înaintea Stăpânului Hristos, roagă-te să se mântuiască începătorii stăpânirii noastre și mulțimea celor ce se stăpânesc.

ĂPOSTOLUL
Epistola către Galateni ...,
(1: 11-19):

(caută duminică după Nașterea Domnului).

EVANGHELIA:**De la Ioan (10, 1-9):**

«Zis-a Domnul iudeilor care veniseră la Dânsul: Adevărat, adevărat zic vouă, ... »

(Caută la Evanghelia din 21 mai).

CHINONIEȘUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzirea de rău nu se va teme.